

1899 gott grindaár í Vágum:

Grind hildin til á Sandavági í 1899

Árið 1899 var gott grindaár vesturi í Vágum. Serliga seinast í juli og fyrst í august, tá einir 2.000 hval lögdu beinini. Tá varð grind eisini dripin í Tindhólmi og í Sandavági. Í dag eru bert hvalvágir í Bø og í Miðvági.

EIRIKUR LINDENSKOV

Í august 1899 doyðu fleiri grindir í Vágum. Føringatiðni skriva 3. august í 1899, at grind varð funnin út fyri Vælbastað 24. juli. Hon varð rikin á Miðvág og dripin har. 103 hvalir komu til skiftis, og vórðu tað tvey skinn til bnátn.

Víðari skrivar blaðið, at nógv grind hevði verið at sæð um hetta mundið.

»Summar hava verið sæddar av konufólki, sum hevur skammast at siga frá, og stundum hevur mannfólkið ikki trúð konufólkinum við tað sama, tey hava sagt frá, stundum hava eis-

ini mannfólk sæð grindina og hildið, at tað ikki var so vorðið; men yvirhøvur er einki álvara gjørt av fyrr enn tað var ov seint«, skrivur Føroyingartíðindi.

Í næsta blað, 17. august 1899 skrivar blaðið aftur um grind:

»Mánadagin í vikuni, ið var, funnu Miðvágsmenn eina grind og róku hana inn á Sørvág. Har varð hon hildin til, men einki lá eftir. Síðani varð hon rikin inn á pollin við Tindhólmi og dripin. 168 hvalir komu til skiftis.

Tírsdagin kom grind á Miðvág - ein óføra stór grind - hon varð hildin til við litlum skili, áðrenn nóg

mikið av bátum var komið. Nógv var stungið niður og sakk, og endin varð, at ein fittur bólkur, u. 200, slapp út aftur. Hesin bólkurin varð av komandi Havnarbátum og øðrum rikin inn aftur á Miðvág, men kundi ikki fáast nóg langt inn. Tá læt sýslumaðurin royna at halda henn til á Sandavági, og tað eydnaðist frálíka væl.

Ónsdagin varð upp aftur ein stór grind dripin á Miðvági. Tað, ið dripið varð ta vikuna í Vágum kann ætlast til u. tvey túsund.

Leygardagin kom grind inn á Vestmanna. Hon varð

dripin sunnudagin og mánadagin. Talið var væl 300 fyrri uttan ein bólk av hvessingum, sum eftir gingu seinast ið frættist.

Yvirfíð tykist nú vera av grind, so at nógv ikki er beint fyrri, men liggur og spillist, summir hvalir við spikinum á, og nógvir við øllum tvøstinum. Tað, sum selt er fyrri allmanna kassar, hevur verið ótrúliga biligt, niur til 35 oyru fyrri skinnið av Miðvágsgrindini. Skaðin í Miðvágsgrindini var ógvuliga stórur, og skaðhvalurin, sum var tilætlaður at vera ivaleysur, rakk ikki

upp í hált virði.« skrivur Føroyingartíðindi fyrri 97 árum síðani - hin 17. august 1899.

Grindaformaðurin, Hans Chr. Joensen heldur ikki, at drápið leygandagin var serliga ljótt. Hann heldur, at ov long tíð gekk og sigur, at grindaformennir nú fara at tosa við sýslumannin um, hvussu teir skulu bera seg at í framtíðini.

Eisini nógvir avbygd-
amenn vóru í grindini á
Miðvági leygandagin.

Bátar komu eisini at
keypa.

Sýslumaðurin letur væl at
og sigur, at tað varð væl
upptíð - helst tí, at Vága-
fólk ikki hava fingið grind
seinastu tvey árin.

Sedlarnir komu út um
tveystíðina og tíðliga sum-
morgunin vóru menn
lídnir at skera upp, og tá
kundu miðvingar aftur
ríma havnarlagið.